

Axel Kristensen: Det er selvfølgelig håbløst at indlade sig på en diskussion om, hvad der er sagt på en hel dag. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at han slap lidt for let om ved årsagerne til de vanskeligheder, vi står i. Han sagde, at disse skyldtes ikke dette tings eller regeringens politik, men de skyldtes erhvervenes økonomiske politik. Dermed må han jo have ment både arbejdere og arbejdsgivere, for det var vel de stigende lønninger, han tænkte på, og det var vel arbejderne, der rejste kravene og arbejdsgiverne, der sagde nej, så vi fik en konflikt; og det var vel dette høje ting, der ophøjede forligsforslaget til lov. Dette ting og regeringen kan da vist ikke, når arbejdsgiverne har sagt nej og der bliver konflikt og man derefter her i tinget med det ærede medlem hr. Aage Foghs stemme ophøjede forligsforslaget til lov, fralægge sig ethvert ansvar for denne udvikling.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh kom også med et par bemærkninger til mig om det, der skete, da man gennemførte stabiliseringslånet i 1957. Det er lidt langt tilbage at skulle gå, og jeg skal ikke sige meget om det. Jeg skal bare fastslå, at alle i denne sal var ængstelige på det tidspunkt, da man gennemførte det; man talte om, hvilke ulykker der kunne ske — det er meget naturligt, ellers havde regeringen vel ikke fremsat disse ret drastiske lovforslag. Inden disse love havde virket en måned, kom omslaget. Fogh sagde. . . .

Formanden: Jeg henstiller, at det ærede medlem overholder forretningsordenens regler.

Axel Kristensen: . . . Om forladelse, jeg beder meget undskyldte. Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde meget pænt, at omslaget skyldtes ikke disse love alene. Men hvorfor sluttede det ærede medlem så med at sige, at i 1961, da vi var med, gjorde vi det og det og det? Det er jo ikke rigtigt. Det var det, der kom udefra, der bragte forandringen. Det kunne ingen vide kom.

Jeg har et par enkelte ord til det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Jeg synes, det er væsentligt, at de oplysninger, der gives her fra talerstolen, er rigtige. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde, at disse

fåle grundspekulanter bare kunne købe landbrugsejendomme op, og efter det, der nu var blevet stillet i udsigt, skulle de altså ikke betale grundstigningsskyld. De ville kun få rentetab, ikke skattetab. Dette er forkert. I lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme § 2, stk. 2, 12); står der, at når en ejendom er handlet til en pris, der er mere end 50 pct. højere end det, den er vurderet til — og det vil den jo altid være i de tilfælde, hvor ejendomme købes fra jordbrug til spekulation — så finder der en omvurdering sted, og derefter skal der betales grundstigningsskyld og grundskyld af værdien efter denne højere vurdering. Det vil med de priser, vi har, sige, at ud over at forrente ejendommen skal disse folk betale ca. 7 pct. — det vil det i almindelighed blive — i ejendomsskat af værdien efter denne højere vurdering. Det er ikke nogen lukrativ forretning, det kan jeg roligt sige. Derefter skal de af det, de tjener, betale indkomstskat, og da fortjenesten bliver lagt oven på den normale indtægt, skal der svares en meget høj procent.

Vi har fra venstres og konservativ side fremsat et forslag, som vi tror vil hjælpe på de områder. Vi ønsker bestemt ikke disse priser på ejendomme; de har en meget uheldig virkning for de mennesker, der har eget hus, for deres hjem bliver jo også vurderet op. Det, der heri sker, er helt urimeligt, og jeg har et håb om, at vort forslag i det væsentlige vil kunne gennemføres i denne samling; jeg har et håb. Jeg tror, et tilstrækkeligt stort udbud vil hjælpe. Der er ikke andet, der kan holde priserne nede; end at udbuddet er så stort, at det langt overstiger efterspørgslen. Skatter kan ikke gøre det. Vi har set, at alle de skatter, vi har gennemført, blot er lagt oven på de priser, der var i forvejen. Man kan aldrig billigere jord ved hjælp af skatter, de kan kun fordyre den. Jeg er ked af at måtte bruge så megen tid på dette i dag, men sagen er blevet omtalt, og da jeg er ordfører i disse spørgsmål, har jeg villet sige disse ting.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup kom som ordfører for socialdemokratiet i formiddags ind på spørgsmålet om et samordningsudvalg, og det forstår jeg godt at han gjorde. Det er helt nødvendigt, at der finder en samordning sted, derom vil vi